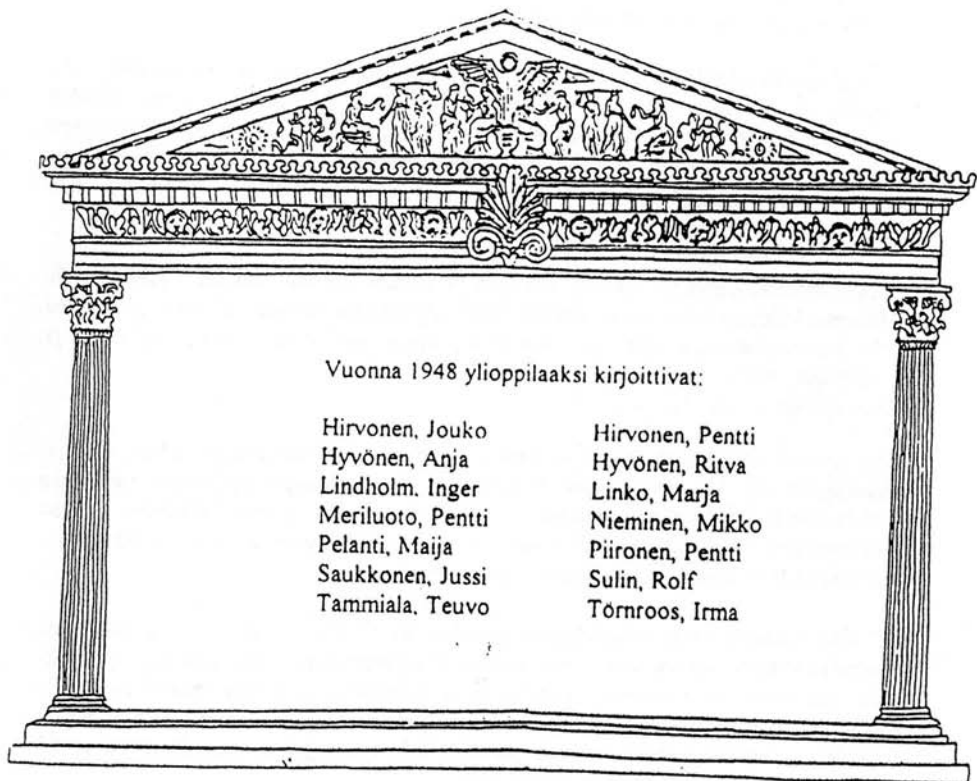

SENIORIVIESTI

N:o 5, toukokuu 1998

Vuonna 1948 ylioppilaaksi kirjoittivat:

Hirvonen, Jouko
Hyvönen, Anja
Lindholm, Inger
Meriluoto, Pentti
Pelanti, Maija
Saukkonen, Jussi
Tammiala, Teuvo

Hirvonen, Pentti
Hyvönen, Ritva
Linko, Marja
Nieminen, Mikko
Piironen, Pentti
Sulin, Rolf
Törnroos, Irma

ONNEA

RIEMUYLIOPPILAILLE!

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Rakkaan opinahjomme elämään kuuluu paljon uutta. Tässä ei niistä kaikista ole mahdollista kirjoittaa mutta tule koulun 60-vuotisjuhliin lauantaina 24.10., niin näet omin silmin!

Koulun lisärakennussuunnitelmat ovat edenneet pitkälle. Patin pitäisi valmistua keväällä 1999. Siihen sisältyy opetustiloja, liikuntahalli (myös katsomotiloja), oppilasruokala, opettajainhuone ja toimistotiloja. Laajennusosan valmistuttua saneeraus ravistelee koulurakennuksen vanhempia osia. Sitten koulumme onkin Suomen nykyaikaisin koulurakennus, kehaisi rehtori Jorma.

MUNKKA-MUNKKALAISUUS-MYK - Näkökulmia kouluun ja elämään. Tällä teemalla on pyydetty kirjoituksia syksyllä ilmestyvää juhlijulkaisua varten. Koulun nykyiset ja entiset opettajat Hilikka Lamberg, Pirjo Mildh, Else Oksala, Aarne Salminen ja Jorma Rytönen kokoavat aiheeseen liittyvää materiaalia. Seniori, oletko jo lähettänyt oman panoksesi julkaisuun? Varaa irtonaista rahaa koulun juhliin, myös koulun 50-vuotismatrikkeliä on vielä saatavilla.

Vuosikymmeniä palvellut rehtori, historian ja latinan opettaja **Jorma Rytönen** jää eläkkeelle kuluvan lukuvuoden jälkeen. Hän tuli kouluun sangen nuorena, jo vuonna 1956. Senioriyhdistys kiittää häntä sujuvasta ja hyvin toimineesta yhteistyöstä koulun ja senioreitten välillä.

Vivat schola, vivat Muncca!

Uusi rehtori on koululle myös jo valittu. Hän on nykyinen apulaisrehtori, senioriyhdistyksen vpj. **Aki Holopainen** Historian ja yhteiskuntaopin opettajana hän jatkaa näin humanistilinjaa koulun johdossa (vrt. Jussi Saukkonen, Jorma Rytönen). Aki on perusteellisesti ajettu sisään koulun henkeen, onhan hän itsekin seniori (yo -82). Toivottamme hänelle onnea ja menestystä koulun peräsimestä.

MYK:n seniorit ry:n vuosikokous pidettiin 23.2.1998. Paikalla oli tavanomaista suurempi väkijoukko, koulun juhlien suunnitteluryhmät olivat myös paikalla. Kokouksessa päätettiin mm seuraavaa Hallituksen kokoonpano on Miika Heikinheimo (pj), Aki Holopainen (vpj), Tom Hynninen, Matti Kaihovaara, Jouko Keskimäki ja Piritta Lahtinen. Sihteerinä jatkaa Arja Kangasharju-Salo. Jäsenmaksu vuodelle 1998 on 50 mk. Sen voi maksaa senioriyhdistyksen tilille

Merita Munkkiniemi 102150-171530

juhla-ilmoittautumisen yhteydessä juhlatilille. (ks. oheinen tiedote)

MUNKKA MIELESSÄIN

Oi Munkkiniemi kaunoinen, sä iankaikkinen...

Hyräilen tutun joululaulun sävelmää, kunnes tajuan, että on ihana kevätpäivä.

Munkkiniemi, Munkkiniemi. Pääsenkö koskaan tästä ikävästä?

Aloitamme lenkin Puistotie 7:n kohdalta, missä silloin kauan sitten oli La Rondinella -niminen kemikaliokauppa. Sellaista tuoksua en ole sen koommin missään tuntenut! Mikä ihana liike se olikaan! Mikä tuoksujen sinfonia! Ja mitä lumoavia tavaroita, huulipunien ja kynsilakkojen lisäksi leluja, nukkeja, nalleja! Kuinka monet nenäjäljet me siskon kanssa siihen ikkunaan jätimmekään...

Siinä vieressä oli Seesteen kukkakauppa ja sen vieressä Valion baari. Ja meidän talossa oli Kotikauppa! Sinne me siskon kanssa veimme vähät rahamme, kun oli saatava lakupötkö tai tikkunekku.

Kävelen tyttäreni kanssa Tammitietä pitkin Kalastatorpalle päin. Muistot, muistot vyöryvät taas mieleeni. Fiskiksellä juhlittiin keväällä 66, minäkin köyhä talkkarin tytär siellä hienojen ja rikkaiden seassa! Ja neljän vuoden kuluttua vietin samassa talossa häyötäni.

Munkkiniemen rantatie vie meitä uimarannalle päin. Ihailen näitä taloja. Selitän Annelle sadannen kerran, että näitä taloja ei ostellakaan kenen tahansa palkoilla. Pohdiskelen, mahtavatko nämäkin täällä asuvat uneksia jostain, onko heilläkin unelmia. Sitten esitelen Annelle sadannen kerran sen talon, mihin minä mieluiten muuttaisin...

Uimarannalla on vielä autiota. Tuolla isä opetti meitä uimaan. Ensin hän opetti omalla pihalla ajamaan polkupyörällä. Aikuisten pyörällä ajeltiin ympäriinsä. Siellä ajettiin myös suoraan kellarinovesta sisään ja pari rappusta alaspäin, kun opettelini viemään siskoa kyydissä. Onneksi se kellarinovi oli silloin auki. Uimarannan metsä on vasta viime vuosina tullut minulle rakkaaksi paikaksi. Halaan puuta. Ensin katson kuitenkin ympärilleni, ettei kukaan näe. En halua leimautua kahjoksi, vaikka sellainen olenkin. Niemenkärjessä tuulee kamalasti. "Tuuli hiljaa henkäilee, aalto vapaa välkkyilee",... laulan Annen iloksi!? Mietin vähän aikaa opettaja Sammolan kohtaloa. Vieläkin koskee. Muistan, kuinka istuin ikkunaverhon ja ikkunan välissä koko sen sunnuntaipäivän ja itkin. En unohda sitä surua koskaan. Perjantaina minulla oli ollut viimeinen soittotunti. Opettajan päätä särki ja ehdotin hänelle, että voisin lähteä kesken tunnin pois. Tajusin, että soittoni saattoi vain lisätä päänsärkyä. Hän pyysi minua vain jatkaamaan ja kierteli itse asunnon muissa huoneissa. Lähtiessäni hän sanoi minulle kädestä pitäen hyvästit, mitä muistan ihmetelleeni. Sunnuntaina se sitten selvisi...

"Vuokko kaino kuvustaan..." Valkovuokkoja! Voi kuinka ne ovat myöhässä tänä keväänä. Kävelemme Rauhanmailia. Eihän se silloin ollut mikään rauhanmaili. Meillehän se pätkä, joka johti Munkasta Munkkivuoreen, oli "Saunapolku". Kävelimme sitä pitkin kummitädin luo saunomaan, kun meidän talossa ei ollut saunaa. Ah, kummi leipoi aina pullaa saunaillaksi, ja saunan jälkeen katsoimme telkkarista Mantovanin orkesterin esiintymistä. Mikä täydellinen nautinto: pullakahvit ja ihanaa musiikkia ja saunapuhdas olo!

Meillä ei silloin vielä ollut edes televisiota!

siihen asti melko tuntematonta lajia, harrastettiin. Kukaan ei voinut aavistaa, mihin maineeseen Munkan koulu ja sen oppilaat oman paikkakuntansa aikanaan saattoivat!

Seniори, saapuessasi 60-vuotisjuhliin varaudu ensin pistäytymään Pumppekselle. Samalla voinet käyskennellä vanhan koulumme pihalla Nuottapolulla (ent. Lehtisaarentie) ihmettelemässä ja kummastelemassa. Jos keskellä päivää pystyt vajoamaan hetkeksi nostalgiaan, voit ehkä kuvitella näkeväsi "Killen" (maist. Veikko Nevanlinna) seisoskelevan borsaa päässä valvomassa välituntia, ja tuollapa puhkuu kansanedustaja, rehtori Jussi Saukkonen myöhästyneenä tunnilleen ehtiäkseen vain määrätä uuden läksyn.

Todellisille senioreille kuulunee väistämättä käynti vanhalla koululla. Kaikille meille entisille oppilaille kuuluu mahdollisuuksiensa mukaan osallistua koulumme 60-vuotisjuhliin - seuraaviin sellaisiin on taas jonkin verran aikaa.

Tom Hynninen
yo -53

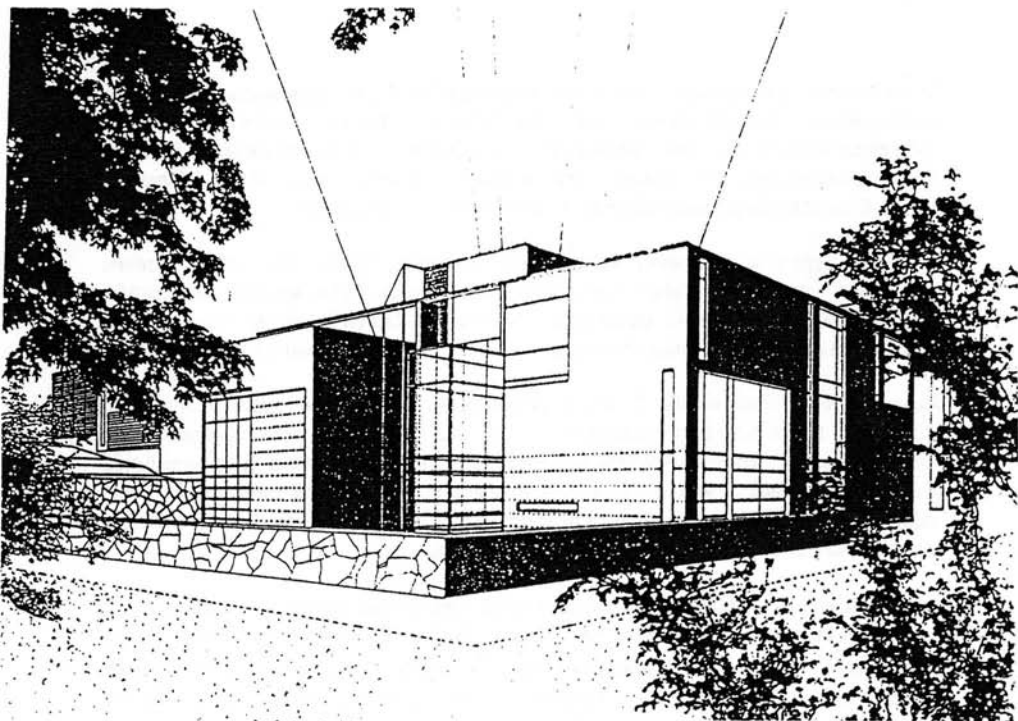
Koulun koripallojoukkue pelin tiimellyksessä Euroopan oppikoulujen mestaruusturnauksessa Zagrebissa 1971. Joukkueeseen kuuluivat A. Mecklin (kapteeni), E. Järvi, J. Järvi, J. Kalanti, J. Karkulahti, J. Koponen, J. Linnamaa, O. Mecklin, J. Nurmio, S. Ojanen, A. Rauramo, K. Setkänen ja T. Tamminen.

Tämä Senioriviesti on jo viides sarjassaan. Suurin kiitos sen ilmestymisestä lankeaa kaikille kirjoittajille, jotka ovat halunneet jakaa muistojensa kirjon kanssamme. Meillä on ollut hyviä tukijoita, sponsoreita, joiden tuki on noussut nimenomaan Munccahengestä. Tämän Viestin postituksen on hoitanut henkivakuutusosakeyhtiö Nova (tj. Kari Stadigh). Aikaisemmat tukijathan ovat olleet Kone (Anssi Soila), Outokumpu (Jyrki Juusela) ja Neles-Contactors (Juha Heikinheimo) Siitä heille kaikille suurkiitos. Ensimmäisenä vuotena piti tulla toimeen ilman sponsoria!

Senioriviesti ja -yhdistys toivoo pääsevänsä mahdollisimman monen koulumme entisen oppilaan, opettajan ja henkilökunnan jäsenen käsiin ja mieliin. Sen tähden, kertokaa eteenpäin että olemme olemassa ja voimme hyvin. Sitä samaa toivon teille kaikille, riemukasta kesää ja tapaamisiin syksyn kuvioissa.

M. Heini

Miika Heikinheimo
puheenjohtaja
yo -68

Koulun lisärakennus Huopalahdentien suunnasta.

Seppo Heikinheimo

Mätämunan muistelmat

Otava 1997, 527 sivua

Myyntimenesitys: 7. painos, 33.000 kpl

Seppo Heikinheimo, Uuden Suomen valokuvaaja vuodelta 1957, jolloin hän oli Muncan VII luokalla. Huomaa kameroiden määrä ja laatu: Seppo hallitsi suuret elkeet.

Munkkiniemen yhteiskoulu pääsi viime syksynä julkisuuden valokeilaan, kun Seppo Heikinheimon muistelmateos tuli markkinoille. Kirjan ensimmäinen luku "Matematiikkalinja on vain lahjakkaille" on omistettu lähes kokonaan Muncalle. Huomaa kirjoitusasu: SH tulkitsee, että Munkka on kaupunginosa, Mutta Muncca = MYK. Kannatan lämpimästi tulkintaa. Sepolla oli terävä sanakorva.

Munccaa Seppo ei lempeästi kohtele. Ei tietenkään, koska hän joutui moneen kähmään niin koulun johdon kuin opettajienkin kanssa. Pidän suurena tunnustuksena, että kirjansa sivulla 42 sanoo näin: "Muncca oli kaiken kaikkiaan hieno koulu." Muistellaan ja maistellaan tätä lausetta, jos lukiessa rupeaa verenpaine kohoamaan.

Kirjansa johdannossa sivulla 7 Seppo Heikinheimo sanoo, että "ihmisen muisti on valikoiva". Se on totuus: muistelija muistelee, mitä haluaa muistella. Ja miten. Kun minulle annettiin tehtäväksi irrottaa Muncca-muistelmista jokin jakso ja kommentoida sitä, valitsin tietysti tapauksen, jossa itse olin mukana. Näin minä voin asettaa oman valikoivan muistini Sepon valikoivan muistin vastapainoksi. Lukijalla on valta ratkaista kumpi meistä on muistanut tapauksen valikoivammin.

Seppo Heikinheimo huipentaa kirjansa ensimmäisen luvun kuvaukseen opettajien ja oppilaiden välisestä pesisottelusta, joka käytiin Palokunnan kentällä 28.9.1956. Seppo oli valmistautunut otteluun huolettaisesti, hän oli jopa hankkinut Muncan ensimmäisen pesisunivormun, joka oli kirkkaan keltainen ja jossa oli mustia raitoja. Sepon näkemys pelin kulusta on tällainen.:

Arvostelulajeissa ovat menestyneet Hannu Mäkelä Finlandia-kirjallisuuspalkinnon saajana ja Anne Pohtamo Miss Universumina.

Voiko enää syntyä munkkalaisuutta? Eipä juuri, koska asuinalue ei enää vaikuta koulun valintaan. Yhteisvalinnan kautta voidaan pyrkiä mihin tahansa lukioon. Luokaton lukio on merkinnyt lopullista kuoliniskua vahvalle yhteishengelle. Jos ei ole yhteistä asuin- aluetta eikä yhteistä luokkaa, on paha puhua yhteishengestä.

Koulun ja koulussa menestymiseen vaikuttavat hyvä oppilasaines, uudenaikaiset opetusmenetelmät ja innostavat opettajat. Persoonalliset opettajat, joita sekä vihataan että rakastetaan, kantavat pitkälle.

Munkkiniemen yhteiskoulu täyttää tänä vuonna 60 vuotta. Kiitos ja onnea!

Risto Suviala
varatuomari ja Eräpäivä Oy:n toimitusjohtaja
yo -67
Lähde: Taloussanomien 13.1.1998

MYK 60 vuotta

TORPPA ON VARATTU

SENIORIJUHLAT LAUANTAINA 24.10.1998
MERKITSE KALENTERIISI

KOOLINKI KADOKSISSA

Olen varhemmissa numeroissa pakoinout 40- ja 50-lukujen Munkkiniemestä ja silloisten koululaisten toilailuista ja kokemuksista. Kouluumme ja paikkakuntaamme liittyy elimellisesti koripallo. Munkka saattaisi maanlaajuudessa gallup-kyselyssä tavallisten kansalaisten keskuudessa ihan ensimmäiseksi tuoda mieleen koripallon ja Torpan Pojat, sitten koulun, Kalastajatorpan, Munkkiniemen kreivin ja sitten ei kait mitään.

Syyskuussa 1998 tulee kuluneeksi viisikymmentä vuotta siitä tapahtumasta, jolloin faktisesti syntyi munkkiniemeläinen koripallo. Pehti Paul Waldemar Nohynek, ansaitulla eläkkeellä temmeltävä yhteiskoulun liikunnan lehtori, oli jo tuolloin urheilun läpitynkema hahmo. Hän oli tehnyt ratkaisun kaikkien puolesta: "Ei lentopallo ole kivaa, me ryhdymme pelaamaan koripalloa."

Vanhan koulun ja Käärmevallion välissä sijaitsi luultavasti jo silloin käytöstä poistettu vedenpuhdistuslaitos, jota kutsuttiin Pumppinkseksi. Pupi määräsi, että ruotsalaisen yhteiskoulun rakennustyömaalta on nyt pihistettävä riittävän tukeva koolinki, joka nuijitaan syvälle tantereeseen Pumppinkselle ja sen päähän rakennetaan lauta ja rauta. Pimeänä syyskuun iltana ryhmä tulevia koripalloilijoita suoritti vohkimisen ja kuljetti raskaan saaliinsa riemusaatossa Palokunnan talolla sijainneen poliisiaseman ohi Pumppinkselle. Näin oli myös Munkkiniemen ruotsinkielinen kansanosia antanut oman muhkean panoksensa tulevan valtalajin hyväksi.

Tuo yksinäinen koripalloteline viehätti vallan vimmatusti Munkkiniemen nuorisoa vuosikausia. Melkoinen osa silloisista koululaisista tiesi ja tunsu paikan, jossa koripalloa,

KOULU VOIMANLÄHTENÄ

Nyt olen lukenut Seppo Heikinheimoni. Meillä oli Munkkiniemen yhteiskoulussa yhteinen kanto kaskessa - matematiikan opettaja Kanerva Luvela. Oppikoulun seitsemännän luokan kevtlukukauden lopussa luokanvalvojamme Luvela virkkoi minulle monen luokkatoverini kuullen: "Sinusta ei tule yhtään mitään."

Reipastuneena tästä vanhemman lehtorin rohkaisusta selvitin kuitenkin ylioppilaskirjoitukset pitkän matematiikan linjalta. En tosin pyrkinyt Teknilliseen korkeakouluun, kuten suuri osa luokkatovereistani. Heistä Poliille meni yksitoista. Itse luin isäni lailla lakimieheksi. Katsoin, että se on tutkinto, jonka suorittuaan on uravalinnassa useita mahdollisuuksia.

Munkan koulu on kasvattanut koko joukon tämän hetken miljardiluokan yritysten ykkösjohtajia. Heitä on muun muassa Outokummun pääjohtaja, vuorineuvos Jyrki Juusela, Sanoman toimitusjohtaja, vuorineuvos Jaakko Rauramo, Koneen toimitusjohtaja Anssi Soila, Wärtsilä NSD Corporationin toimitusjohtaja Pentti-Juhani Hintikka ja ICL Datan toimitusjohtaja Henry Ehrstedt.

Kaikki herrat muuten ovat diplomi-insinöörejä. Varmasti koulumme matematiikan opetuksen taso on osaltaan vaikuttanut näiden yritysjohtajien alkuvuosien urakehitykseen. Luonteenomaista heille on myös sitkeä työsuhte saman työnantajan palveluksessa. Jokaisen työpaikka on ensimmäinen.

Talouselämän ohella politiikka on vienyt monia koulutovereita. Valtioneuvoston jäsenenä on liikenneministeri Matti Aura. Kansanedustajiksi on valittu Markku Pohjola (sdp), Anssi Rauramo (kok) ja Osmo Soininvaara (vihr).

Omana aikanani 1960- luvulla koulun rehtorina oli kouluneuvos Jussi Saukkonen. Vaikka hän oli kokoomuksen pitkäaikainen puheenjohtaja sekä valtioneuvoston että eduskunnan jäsen, ei näillä ollut mitään rajoittavaa vaikutusta koulumme opetustyöhön. Keskustelu oli rakentavan kriittistä, kunhan vain pysyttiin silloisen ja nykyisen yhteiskuntajärjestyksen puitteissa.

Aidinkielen ja kirjallisuuden opetus oli korkeata luokkaa. Etenkin äidinkielen vanhemmaa lehtoria Aarne Salmista on kiittäminen siitä, että Munkasta on lähtöisin journalismin ja median kärkinimiä. Helsingin Sanomien päätoimittaja Janne Virkkunen, Kauppalehden päätoimittaja Lauri Helve, Kauppalehti Option päätoimittaja Pekka Ritvos ja TV-johtaja Heikki Lehmusto ovat jo koulun penkillä saaneet tukevan otteen mediavallan kahvasta.

1	EM9v	UE12	EM11v	KU6A	BB42	ET/3h	CE5A2	HY14v/17v											
	KK	EM	AT	SE	MT	PL	Ta	PS											
2	A1P1	A1R1	B3P1	MA11	A1A3	B1R33	B3P5	KE3A1	AE73	MY81	UE32								
	KM	RT	IT	Tr	HL	PH	L4	AG	AT	AA	EN								
3	MY12	MA4	MU11	AE44	A1R5	B1R32	A1A3	B1S41	P13A1	TY8A	KU9A								
	AH	Tr	TH	HE	RE	MT	HL	Te	AA	AJ	BL								
4	A1E12	B112	MA12	FYS42	KU8A	MAE1	PS22	AE81	A1P7	A1R82	A1E4	B1R43							
	PH	Te	AG	AJ	BL	Tr	O	AT	KM	MT	SM	RL							
5	A2E12	B2P2	B2R2	B113	A1A4	TY11	MAE2	PS23	A1R43	MY52	MA1A41	MY43							
	AB	IT	MT	Te	SH	JP	Tr	EM	HL	AA	AJ	Ag							
6	B1A12	B122	MU12	A1S41	P113	MA41	UE23	AE74	B77	B3P6	MA101								
	PH	Te	TH	HL	AA	Ag	EM	AT	IT	La	Tr								
7	B1A13	FY12	KE12	IL1v	PS21	UE22	B1A6	MY53	HY13A	MA102									
	MT	AJ	Ag	HL	O	EM	Te	AA	PH	Tr									
8	LP11	LT11	LP12	LT12	LT13	AT1A3/2h	MY3A/3h	AT3v/3h	ET/3h										
	KP	KA	JP	PH	PH	SK	TH	SK	PL										
9	LP11	LT11	LP12	LT12	LT13														
	JP	KA	JP	PH	PH														

MUNKKINIEMEN YHTEISKOULU
VALTIOLAAVIO 091 - 094

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
4-6	1	2	1	2	1				
6-10	3	6	2	5	2				
10-11	5	5	3	4	4				
11-12	5	4	4	3	4				
12-13	6	3	5	2	4				
13-14	7	3	6	2	6				
14-15	7	2	7	1	8				
15-16	8	8	8	1	8				

Luokattoman lukion "lukujärjestys" näyttää tältä.

"Eräästä vääryydestä on oikeudenmukaisuuden nimissä vielä mainittava, koska se oli kaikkia muita räikeämpi. Siihen syyllistyi, ikävä kyllä, sinivalkoisen Kansallisen Kokoomuksen panssarilaiva Jussi Saukkonen. Minä olin ainoa pesäpalloa pelaava munccalainen; kaikki muut urheiluun kykenevät pelasivat koripalloa. Tosin Oke pelasi myös, mutta ilman todellista intohimoa ja oppimatta milloinkaan pystymailalla lyötävää kierrettä. Sain silti kerran aikaan pesäpallojoukkueen ja houkutellessi opettajat otteluun. Silloin tein sen virheen, että pyysin tuomariksi Per-Erik Laxénin. Hänessä ei ollut mitään vikaa, vaikka hän olikin ruotsinkielinen; tuon haitan korvasi monin verroin se että hän asui Munkassa ja pelasi pesäpalloa. Mutta erotuomariksi hän oli aivan liian pehmeä heppu vaikka hän säännöt tunsikin.

Minä pelasin oppilaiden joukkueen lukkarina, mikä oli hauskaa hommaa: olin harjoitellut monta vuotta tolppasyöttöjä, äkillisiä pidätyksiä ja taktisia vääriä sekä kärkkyjien kurissapitämistä tulisilla heitoilla (tästä syystä minusta ei tullut uutta Vladimir Horowitzia tai ainakaan Olli Mustosta). Opettajat protestoivat ja sähisivät "syötä kunnollisia", mutta sitähän säännöt eivät vaadi. Joko lyöt tai vetoat väärän. That's it.

Kun opettajilla sattui olemaan ajo päällä, joku heistä (luultavasti voimistelunopettaja Kaarina Talpio) osui aivan vahingossa melko mojovasti palloon joka lensi keskimääräistä kauemmas mutta kirikkaasti viisi metriä takasivurajan ulkopuolelle. Laxén vihelsi laittoman mutta opettajat juoksivat. "Se oli ihan hyvä lyönti", ylituomariksi ja kirjuriksi itsensä laittanut Saukkonen julisti ja merkkasi oikean kenkänsä ulkosyrjällä hiekkkaan opettajille kolme juoksua ja kunnarin. Sen ansiosta opettajat saatiin niukasti voittajiksi.

Tätä nimenomaista vääryyttä en antanut anteeksi, semminkin, kun tulos on luullakseni ikuistettu pronssilaatteen koulun voimistelusalin seinälle.

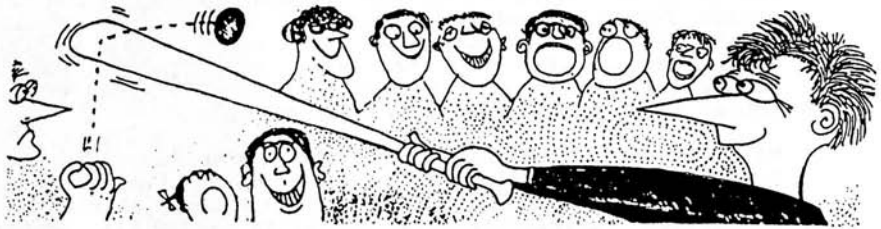
Ehdotonta oikeudenmukaisuutta ei maailmassa ole."

Yleensä luotettava ja ajantasainen koulun pää-äänenkannattaja Kouluviesti teki kyllä historiansa pahimman mokaan, kun se ryhtyi selostamaan ottelua. Se oli häränpylly kahdella kiertellä. Jos Seppo Heikinheimo olisi tehnyt valituksen koulun johtokunnalle, päätoimittaja olisi erotettu heti seuraavana maanantaina klo 8.00. Näin Kouluviesti kirjoittaa ottelusta:

"Syksyn tapaus urheilurintamalla

Palloperuukit saivat koulun pesäpallomestaruuden lyömällä oppilaiden Unionin juoksuin 6-5. Ottelu suoritettiin

28.9. klo 15.30. Kihtiään, luuvaloaan ja reumatismiaan uhmaten oli opettajain joukkue saapunut täsmälleen sovittulla kellonlyömällä sateiselle kentälle. Pian alkoi myös oppilaiden joukkue kokoontua. Oppilaiden Unioni antoi yllättävän hyvän vastuksen Perukeille, niin että viimeiseen vuoroon tultaessa se johti peräti 5-3. Tasoitusvuorollaan peruukit ensin polttivat kaksi miestään jännityksen kohottamiseksi, sitten kavensivat maalilla, kunnes opettaja Sysiö löi toiseen potenssiin ja voitto tuli 6-5. Yleisöä oli kentällä arviolta 316, mutta äänen paljoutta ei voi arvioida. Epävarmalta taholta saamamme tiedon mukaan oli muutamia ikkunaruujuja särkynyt lähitaloista ilmanpaineen takia."

Kommentit.

Kummassakin tekstissä on virheitä ja vääriä tulkintoja. Tyydyn oikaisemaan niistä pahimmat.

1. Seppo Heikinheimo väittää, että suurin syy oppilaiden tappioon oli ylituomari Jussi Saukkonen. Mutta: rehtori Saukkonen ei edes ollut paikalla. Olen harjoittanut tutkivaa journalismia ja soittanut hyvin monille mukana olleille: kukaan heistä ei ollut nähnyt Saukkosta. Sepolla oli silmissä taittovirhe tuona päivänä. Pelin ylituomari ja samalla ainoa tuomari oli Sepon kaveri Per-Erik Laxén.
2. Kouluviestin tekstin on tehnyt varsinainen tunari. Hän sekoittaa kaksi henkilöä: Sysiön ja Talpio. Seppo Heikinheimo muistaa oikein: pelin ratkaisijaksi nousi Kaarina Talpio loistavalla läpilyönnillään. Lisäksi kirjoittaja sekoittaa kaksi peliä, pesäpallon ja jalkapallon, kun hän nimittää juoksua maaliksi. Selostus ei todellakaan ole kunniaksi arvovaltaiselle lehdelle.
3. Seppo Heikinheimo kirjoittaa: "Kun opettajilla sattui olemaan ajo päällä - - Kaarina Talpio osui aivan vahingossa mojavasti palloon, joka lensi keskimääräistä kauemmas mutta kirkkaasti viisi metriä takarajan ulkopuolelle." Kaarina Talpio-Koskinen, itse asiasta kuulutena, nyt lähes 42 vuotta myöhemmin sanoo, että "voihan se pallo mennä yli sivurajan 5 tai 10 senttiä, mutta viisi metriä on Sepon mielikuvitusta." No, se on Kaarinaa se. Hänen piti juosta kunnaria, ei hän ehtinyt tarkkoja havaintoja tehdä. Me muut teimme: pallo putosi tarkalleen keskelle takasivurajaa, eikä Laxén tuominut sitä vääräksi. Sen sijaan hän julisti ottelun lopputulokseksi tasapelin 4-4. Ankaran piirityksen jälkeen hän joutui myöntämään, että opettajat voittivat 5-4.
4. Arvoisa lukija, palaan edellä esittämäni kysymykseen: Kumpi meistä, Seppo vai minä, on muistiltaan valikoivampi? Oikean vastuksen voit kertoa 24.10.1998 Torpalla.

“MUISTEMIA HIKISESTÄ TALOSTA”

Vuonna 1975 eivät kuntosalit olleet vielä valloittaneet jokaista tyhjää liiketilaa eivätkä jalkapressit ja taljat suinkaan kuuluneet jokapojan tai -tytön sanavarastoon edes käsitteellisellä tasolla. MYK oli tässäkin suhteessa edistyskellinen.

Voimistelusalit Monttuun vievän käytävän varrella oli ovi. Ken siitä kävi, törmäsi pakuun, hienkatkuiseen ilmaseinämaan, jonka läpäistyään saattoi näön hieman tarkennuttua kirveltävissä silmissä huomata seisovansa keskellä voimailijain taivasta. Toden totta, kuntosali, se kaikki aariin ahdettuna, oli varsin suosittu paikka lepuuttaa konjuktiivien ja kuningashappojen kyllästämiä aivoja.

Erityisesti siellä rehkivät USA:n vaihto-oppilaat, hehän olivat oppineet tavoille jo tässä GYMien luvatussa maassa. Omalle luokalleni, 7A:lle, pelmahti suoraan USA:sta syksyllä 1975 peräti 11 maskuliinia, jotka luonnollisesti perustivat Suomen ensimmäisen amerikkalaisen jalkapallon joukkueen. Pysyäkseen vetreinä he hoitivat ahkerasti lihaksistoaan koulun kuntosalilla. Muutama tyttökin uskaltautui levytankoja kolisuttelemaan, minä muiden muassa - herättävätpä hauksepi edelleenkin silkkaa ihastusta, milloin niitä viitsin kateellisille hieman jännitellä.

Mukavan hikihuoneemme perukoilla oli pieni sivuhuone. Ennen kuin olin itse siellä vielä käynyt, muistan, kuinka minusta tuntui kuin sivukamarissa tovin viettäneillä olisi jollain tavalla katse terävöitynyt, aura kirkastunut ja niin kuin heistä olisi huokunut jotakin elämää suurempaa. Uteliain mielin rohkaistuin ja ajattelin: miksen minäkin? Astuin ovesta sisään ja siinä se oli. Kuin suoraan Salaisista kansioista, Ääri rajoilta ja CIA:n verkostoista! Kuin valtaistuin - ei, ennemminkin kuin sähkötuoli, siltä näytti tämä hauisten voimistamiseen tarkoitettu laite. Koska näin ensimmäistä kertaa mitään vastaavaa, visio tästä massiivisesta kuntosalilaitteiden esiateesta on tallentunut niin voimakkaana mieleeni. Kävi ilmi, että laitteen oli taiteillut eräs koulumme oppilas, juuri vuonna 1975 kirjoittanut Arno Parviainen, joka oli jenkkivuonnaan 1973-1974 saanut aiheeseen vaikutteita ja joka sittemmin tunnettiin suuren kuntosalilaitteiden maahan-tuojan David International Ltd:n toimitusjohtajana.

Tällaisia ruumiinkulttuurin muistikuvia virisi mieleeni 70-luvulta, inhottavien, kireiden intianpuuvillapaitapuseroiden ja Hai-saappaiden aikakaudelta.

Voimistelunopettajamme Päivi Wickströmin suloääni kaikuu vieläkin korvissani: “TYTÖT, jos ei mene 28 punnerrusta puoleen minuuttiin, on HUONO KUNTO!”

Leena Sainio
yo -77

Tuolla se kököttää, samannäköisenä kuin ennenkin. En halua kovin paljon muistella kouluaikoja. Kuitenkin ne noloimmat kokemukset yleensä tulevat väkisinkin mieleen. Kuten sekin, kun pyörriin aamuhartauden aikana ja heräsin vasta käytävällä, kun Salminen kantoi minua. Vieläkin muistan selvästi, miltä hänen iso nenänsä näytti pikkuisen koulutytön mielestä, alhaalta päin katsottuna. Luokkatoverit kertoivat myöhemmin, kuinka ope oli melkein hypännyt pöytänsä yli minua pelastamaan kuin ritari. Kaipa minä kärsin anemiasta, eiväthän ne kouluruuat sen enempää kuin ne kotiruuatkaan olleet tuolloin mitään kovin terveellisiä.

Salmisesta tulee mieleen toinenkin muisto, kun hän kerran monta vuotta myöhemmin sanoi kesken opetustaan: "Mitäs se Pesonen agitoi siellä perällä?" Hah, minäkö? Luokan hiljaisiin oppilas?

Kyllähän se niin oli, että köyhä tyttö oli kuin neekeri, erilainen, rikkaitten lasten koulussa. Vaikka ei minua kovasti kiusattu, tai jos kiusattiin, olin niin tyhmä, etten sitä huomannut.

Opettajia muistan melkein kaikkia kiitollisuudella.

Jumpasta en pitänyt, sehän oli siihen aikaan sellaista typerää tamburiinin tahdissa marssimista tai sitten kaikenlaista kilpailua urheilukentällä tai jotain älytöntä pallopetiä. Minähän olin aina se, jota ei valittu mihinkään joukkueeseen vaan toisen joukkueen oli pakko ottaa minut. Se pakko näkyi aina aina luokkatovereitten naamasta, joten ei ihme, että inhosin koko pelaamista.

Mutta muista kouluaineista kyllä tykkäsin paitsi tietysti matematiikasta. Paitsi yhtenä syksynä, jolloin sain tukiopetusta, siis yksityistunteja erältä naapurinpojalta, Ollilta, joka opiskeli yliopistossa. Silloin vetelinkin ysejä ja kympejä kokeista, mutta kun Olli ei enää keväällä ehtinyt minua opettaa, alkoivat numerotkin laskea... Kertookohan tuo älykkyyden vai kiinnostuksen määrästä?

Aha, olemme taas La Rondinellan kohdalla. Ne tuoksut ne tuoksut! Lähdetään kotiin, pois Munkkiniemestä, vaikka minä olen yhä vain niin tiukasti "kotonani" juuri täällä. Vaikka olen Munkan jälkeen asunut Kalliossa, Englannissa, Kanadassa, Keravalla, Kalliossa... Munkan jälkeen on tapahtunut niin paljon muutakin, ei kestänyt se avioliittokaan, eikä minusta tullut mitään "erikoista", vaikka niin kuvittelin ja uneksinkin silloin kouluaikoina. Olisi ehkä pitänyt tehdä enemmän asian hyväksi ja uneksia vähemmän?

Nimim. Muistoissani elin hetkisen
ja olin taas Riitta Pesonen
yo -66